

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415205453
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415205453.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou JUDr. Janou Matayovou, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska ul. č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: U. L., D.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom P. XXXX/XX, XXX XX Bratislava, štátny občan SR, zastúpený opatrovníkom: M. O., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, o zaplatenie istiny 70,70 Eur s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu 70,70 Eur na účet Č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, L.: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Z.: B., S.: XXXXXXX, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 Eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy konania vo výške 29,99 Eur, titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, 81107 Bratislava vedený v Z. Z., V..Z., Č. Ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, L.: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Z.: B., S.: XXXXXXX, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 16.04.2015 domáhal od odporcu zaplatenia istiny vo výške 70,70 Eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 31.12.2014 cestoval odporca v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 65 (autobus), kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa. Keďže sa nemohol preukázať platným cestovným lístkom, ani predplatným časovým kupónom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 70,- Eur a cestovného vo výške 0,70 Eur.

Uznesením č.k. 5C 139/2015-25 zo dňa 05.05.2016 súd ustanovil odporcovi opatrovníka pre toto konanie (§ 29 O.s.p.), nakoľko sa jeho pobyt súdu nepodarilo zistiť.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávajúce nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko ide o drobný spor.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok, kontrolným cestovným lístkom a zistil nasledovný skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok súd zistil, že odporca dňa 31.12.2014 cestoval v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 65, č. voza 2116/9, o 10:39 hod., kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa. Keďže sa nemohol preukázať platným cestovným lístkom, ani predplatným časovým kupónom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 70,- Eur a cestovného vo výške 0,70 Eur. Odporca túto sumu nezaplatil.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa 16 ods. 1 citovaného zákona potvrdením o uzatvorení zmluvy o preprave osôb a o zaplatení cestovného je cestovný lístok v papierovej podobe alebo v elektronickej podobe. Cestovný lístok v papierovej podobe obsahuje obchodné meno dopravcu, jeho identifikačné číslo a daňové identifikačné číslo, druh cestovného lístka, čas jeho platnosti, prevádzkový rozsah a sumu zaplateného cestovného. Ďalšie údaje, ako aj tvar cestovného lístka a spôsob jeho vydávania podrobnejšie určí prepravný poriadok po zohľadnení predpisov o účtovníctve a o dani z pridanej hodnoty.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona cestujúci je povinný:

- a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronickeho média,
- b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,
- c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Podľa 16 ods. 5 citovaného zákona cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa Prepravného poriadku mestskej pravidelnej električkovej, trolejbusovej a autobusovej dopravy v Bratislave, vydaným Dopravným podnikom Bratislava a.s., cestujúci, ktorý sa na vyzvanie revízora nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške stonásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav.

Podľa tarifných podmienok pre mestskú hromadnú dopravu v Bratislave v čase vykonania kontroly bola výška cestovného za jednotlivú jazdu - 0,70 Eur.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca dňa 31.12.2014 cestoval hromadným dopravným prostriedkom navrhovateľa, linka č. 65, o 10:39 hod. a pri kontrole revízorom sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom.

Nastúpením odporcu do dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave podľa citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka. Povinnosťou odporcu bolo za prepravu zaplatiť určené cestovné. Odporca si svoju povinnosť nesplnil, preto ho súd zaviazal na

zaplatenie cestovného vo výške 0,70 Eur a postihu, ktorý podľa citovaných ustanovení zákona, prepravného poriadku a tarify predstavuje stonásobok základného cestovného. Základné cestovné bolo v čase prepravy 0,70 Eur, navrhovateľom uplatnená sankcia (môže dosahovať maximálne 100 násobok) v danom prípade predstavuje sumu 70,00 Eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi, ako neúspešnému účastníkovi konania, uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 Eur a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Čo sa týka samotnej výšky trov právneho zastúpenia, navrhovateľ žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej služby po 16,60 Eur + DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie žaloby) a 3x režijný paušál po 8,39 Eur + DPH.

V prvom rade treba uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon, ktorý by bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní návrhu) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním, keďže takýto úkon nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto trovy právneho zastúpenia spojené s takýmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby navrhovateľovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v návrhu tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci (bližšie rozvedený nižšie) bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby po 16,60 Eur + DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie žaloby) + 2x režijný paušál po 8,39 Eur + DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.)

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárový návrh, teda o návrh, ktorý sa od iných návrhov toho istého navrhovateľa v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi odporcu a dopravného prostriedku, v ktorom odporca cestoval. Skutkový základ návrhu (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, jeho štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takéhoto formulárového návrhu predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 Eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby (16,60 Eur + DPH) + režijný paušál (8,39 Eur + DPH), spolu vo výške 29,99 Eur.

Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie.